

הנה בעניין שקורין **מגילת רות** בחג השבועות הנקרא בתורה"ק חג עצרת הוא יום מתן תורתנו מצאנו הטעם בעיקר שהוא כדי ליחס את דוד הבא מזרע בית יהודה ומרות המואביה וכפי שסיים הנביא שמואל את מגילת רות בפסוקים ואלה תולדות פרץ וכו' **"וישי הוליד**

את דוד" {רות ד כב}

וזאת להורות שדוד הוכשר זרעו לכתחילה בכרם בית ישראל למרות יחוסו המתחיל מרות שהיתה המואביה ועדיין לא היתה ברורה ההלכה בדינה של מואבית אם מותרת לבוא בקהל ה' או לא

דכידוע בתחילה דואג האדומי ובית דינו פסקו לאסור המואביות דאיסור ש"לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה'" {דברים כג} חל על כל מואב ואף הנקבות בכלל

ואם כן נמצא לפי שטתם זו דדוד הוא זרע פסול ח"ו לפי שבא מזרעה של רות שהיתה מואביה

ואילו שמואל ובית דינו פסקו שאין איסור על עמונית ומואבית לבא בקהל ה' שכן מקובל "לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה'" {דברים כה ה} ודרשינן עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית

והסיבה לכך מהטעם המוזכר בתורה לאיסור זה הוא כדכתיב "על דבר אשר לא קדמך בלחם ומים" {דברים כג ה} לפי שדרך גברים לקדם הבאים ואין דרך נשים לקדם לפיכך אין האיסור חל עליהם

וכמבואר במדרשים שמסיבה זו שמואבית אסורה בקהל ה' סרב הגואל לגאול את רות כמסופר במדרש שהיה אח גדול לאליםלך

ושמו **טוב** ולא רצה לייבם את רות מחשש שמא יפסל זרעו

ואילו בועז סבר כשמואל ובית דינו שמואבית מותרת כדדרשינן מואבי ולא מואבית לפיכך גאל את רות

כדכתיב "אם יגאלך **טוב** יגאל ואם לא יחפוץ לגואלך וגאלתיך אנכי חי ה' וגו'" {רות ג יג}

והנה רק לאחר שראה שמואל את דוד יושב על כסא מלכותו כתב את מגילת רות וזאת כדי ליחס מלכותו וזרעו של דוד שהוא כשר

לפיכך כאשר חיבר דוד את התהילים העיד על עצמו דפחד מאוד מן התורה שבכתב דלפי הכתוב בה הוא פסול כדכתיב "שרים רדפוני חינם

ומדבריך פחד ליבי" {תהילים קיט קסא} ואיתא במדרש שרים רדפוני חינם זהו דואג ובית דינו שהיו רודפים את דוד לפוסלו מלבוא בקהל ה' מן התורה הנקראת **דבר** מלשון **דבר** קשה ראשי תיבות **ד**ין **ב**לא

רחמים

וברמזו כתב דוד בספרו תהילים שתי פעמים תיבת "**דבריך**" עם **י'**

וקרינן "**דברך**" בלי **י'** בפעם הראשונה בפסוק "שועתי **לדבריך**

יחלתי" {תהילים קיט} ובפעם השניה "**ומדבריך** פחד ליבי" {שם קיט} כנגד

אות **י'** דמואבי ולא מואבית דבזה רמז דוד על דואג ובית דינו שהיו

נמנעים מהקרי דהאות **י'** כדי לא לדרוש הדרשה הנ"ל על מנת לפוסלו

וכדאמר "שרים רדפוני חינם" דהנה לפי הכתוב בתורה שבכתב "**לא יבוא**

עמוני ומואבי בקהל ה'" {דברים כג} חל האיסור על כל מואב הן זכרים והן נקבות ונמצא א"כ דוד פסול מן

התורה לפיכך פחד דוד מאוד מהתורה שבכתב

אלא שלאחר שדרשו רבותינו ז"ל בתורה שבעל פה "מואבי ולא מואבית" ושכך פסקו שמואל ובית דינו נמצא על ידי זה שדוד כשר בישראל

לפיכך שמח מאוד דוד כדכתיב "שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב"

{תהילים קיט} ואמרתך מכוון כנגד תורה שבעל פה ועל זה אמר דוד "כי

אמרתך החיתני" {תהילים קיט נ}

וכתיב "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף" {שם עב} וברמז אמר ראשי

תיבות אל מלא רחמים

ונפלאים הדברים דבין שתי

הפסוקים ד"דברך" המוזכרים לעיל

{תהילים קיט} דכתיב ב"י וקרינן בלי

י' הרומזים לתורה שבכתב כתב דוד

"ריבה ריבי וגאלני לאמרתך

יחלתי" {שם} הרומזת לתורה שבעל

פה שבזכותה חי דוד ואחריו כתב

"רחוק מרשעים ישועה כי חוקיך לא

דרשו" {שם} כנגד דואג האדומי ובית

דינו שלא רצו לדרוש האות י'

ולהתירו בקהל ישראל

אלא שאצל נעמי ששלטה בה מידת

הדין אמרה "אל תקראנה לי נעמי

קראנה לי מרא כי המר לי ה'

מאד" {רות א כ} נקטה לשון מרא

באות א' שהן אותיות אמר בהיפוך

המורה על דין

וברמז תיבת מרא אותיות מר א

הרומז לאלקים בחינת מר שהוא

דין בסוד "מר לי מאד מכס כי

יצאה בי יד ה" {רות א יג} תיבת

מכס ראשי תיבות מתו כליון

מחלון

דבזכות הדרשה דאות י' דמואבי ולא

מואבית הוכשר דוד וברמז הנה

מצאנו במגילה דכתיב "ולנעמי

מודע לאישה איש גבור חיל

ממשפחת אלימלך ושמו בועז" {רות ב

א} דכתיב מידע ביו'ד וקרי מודע

ביו' מודע הכוונה לקרוב מכר

ונראה הטעם בזה דבא לרמז על דוד

שהנה ההפרש בין אות י' לאות ו'

הוא ד' הרומז לדוד וכדכתיב

"מצאתי דוד עבדי" {תהילים פט

כא} ראשי תיבות מדע

ואות י' דתיבת מידע כנגד אות י'

דמואבי כדכתיב "לא יבוא מואבי

בקהל ה" {דברים כג} ודרשינן מואבי

ולא מואבית דבזכות דרשה זו

הוכשר דוד בישראל שבא מרות

המואביה וברמז אות י' בצירוף עם

אות ד' של ההפרש בין אות ו' לאות

י' גימט' דוד

וזהו דאמר דוד "מקימי מעפר דל"

{תהילים קיג ז} תיבת מקימי אותיות

מקים - י' דבזכות אות י'

דמואבי ולא מואבית הוכשר דוד

וזרעו אחריו וברמז מעפר דל ראשי

תיבות מצאתי דוד עבדי {תהילים פט

כא}

שהיתה רות מחפשת להדבק באות י'

דפסוק מואבי כדי לדרוש מואבי ולא

מואבית ובכך תהיה כשרה לבוא

בישראל וכדרמזה רות לנעמי "אל

תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך" {רות

א טז}תיבת **בי** אותיות **ב י'** ואמרה
 "כי **המות** יפריד ביני ובינד" {רות
 יז}דההפרש בין רות לנעמי בתוספת
 י' יעלה תיבת **מות**

בסוד ח' וויין דמגילת רות

מגילת רות פסוקיה מתחילין באות
ו ו חוץ מ**שמונה פסוקים** שלא
 מתחילים באות **ו'ו** וכתב בעל
 הילקוט הטעם משום שרות דבקה
 בברית שנתנה **לשמונה** ימים
 {ילקוט"ש רות ס"י תרח}
 ונראה לומר טעם אחר דהנה המספר
שמונה בא לרמז על **דוד** דהיה
שמיני באחיו כדכתיב "איש אפרתי
 מבית לחם יהודה ולו **שמונה**
בנים וכו' **ודוד** הוא הקטן"
 {שמואל א}
 והיות והזכיר הילקוט שדוד מרומז
 כנגד האות **ו'** שהן **שמונה** פעמים
וויין החסרים במגילת **רות** שראשי
 תיבות דח' פסוקים הללו "**אבי**
עשה לי" כנגד מה שאמר שלמה
 "ועתה חי ה' אשר הכינני ויושיבני על
 כסא **דוד** ואשר **עשה לי** בית
 כאשר דבר" {מלכים א ב כד}דרמז על
מלכות בית דוד עד **משיח**
 לפיכך דוד המלך שהוא בחינת
שמונה וויין החסרין במגילה
 השלימן בחיבורו ספר תהילים
 מזמור **קיט** בתיבת **עדותך**
 המוזכרת **שמונה** פעמים באות **ו'**
 יתירה כדכתיב **עדותך ח'** פעמים

שנרמז דוד באות **ו** כנגד **ששה**
 דברים שנתברך בהם כדכתיב "ויען
 אחד מן נערים ויאמר הנה ראיתי בן
 לישי בית הלחמי **א**. יודע נגן **ב**. וגבור
 חיל **ג**. ואיש מלחמה **ד**. ונבון דבר **ה**.
 ואיש תואר **ו**. והוייה עמו" {שמואל א
 פרק טז פסוק יח}

וכמו כן כנגד **ששה** תכונות שניחן
 בהם משיח **א**. רוח ה' **ב**. רוח חכמה
 ובינה **ג**. רוח עיצה **ד**. רוח גבורה
ה. רוח דעת **ו**. יראת ה' {ישעיה יא}
 וכדאיתא בגמרא על הפסוק "וימד
שש שעורים" {רות ג טו} דרמז בועז
 לרות על ששה בנים שעתידין לצאת
 ממנה ומתברכין ב**ששה** ברכות
 ואלו הן דוד ומשיח דניאל חנניה
 מישאל ועזריה {סנהדרין צג :}
 ונראה שלפיכך הוסיף דוד בתהילים
 קיט **ח'** פעמים את האות **ו'** ודווקא
 בתיבת **עדותך** הרומזת לתורה
 שבעל פה הנקראת **עדות** שבעל פה
 כנגד מה שמצאנו ב**שמונה** זמנים
 הקב"ה נתן את המצוות לבני
 האדם:

א. לאדם הראשון ששה מצוות
ב. אבר מן החי לנח
ג. המילה לאברהם
ד. גיד הנשה ליעקב
ו. קידוש החודש ופסח במצרים
ז. שבת וקצת דינין במרה
ח. כל התורה בסיני

וברמז תיבת **דוד** בצירוף **הדלתין**
 תקבל אות **ח'** ואות **ו'** והנה
 המתבונן יראה שתוספת האות **ו'**
 היא במזמור **קי"ט** הערוך לפי אלפא

ביתא המתחיל באותיות ד.ה.מ - ב.ן - פ.ר.ץ (471) גימטי "דוד בן ישי" (386) בצירוף בועז (85) כמניין פסוקי המגילה, הרומז בבירור לדוד המלך בן פרץ שכל מלכות בית דוד יצאו מזרעו של פרץ לבית יהודה וכדכתיב בסוף מגילת רות "אלה תולדות פרץ

וגו" {רות ד יח}

וברמז דזהו מה שכתב דוד המלך בתהילים מזמור מ' פסוק ח' כנגד ו' פעמים ח' שעולין מח דכתב שם דוד המלך "אז אמרתי הנה באתי במגילת ספר כתוב עלי" {תהילים מ ח} וברמז תיבת ספר

ראשי תיבות סוף פרשת רות

ונפלאים הדברים דאכן בפסוק זה רמז דוד על יחוסו כדכתיב במגילת רות וברמז התחיל הפסוק בתיבת "אז אמרתי הנה" תיבת אז גימטי

שמונה הרומזים לח' ווין

דהנה מצאנו במגילה שניים שנקראו בשם חיל בועז ורות בועז דכתיב "איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בועז" {רות ב א} ורות דכתיב "כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את" {רות ג יא} וכתוב "חיל בלע ויקאנו" {איוב כ טז}

ונקראו חיל לפי שהיו בועז ורות גבורי כח להחזיר כל ניצוצי הקדושה המובלעים במואב וכדכתיב " כאשר עשיתם חסד עם המתים ועמדי" {רות א ח} דתיבת המתים באה לרמז על כל הניצוצות שנטמעו במואב ותיבת עמדי אותיות עם

די הוא דוד גימט יד שיוצא מזרע מואב וברמז תיבת עמדי ר"ת עובד ישי דוד משיח

שאכן מבוועז ורות יצא דוד המלך שגם הוא נקרא בשם חיל כדכתיב "יודע נגן וגבור חיל" {שמואל א טז}

וברמז תיבת חיל גימטי מ'ח הרומז לדוד כמניין ח' פעמים ו' כדלעיל

לפיכך קורין מגילת רות בחג שבועות שהוא חג מתן תורה כנגד מח דברים שהתורה נקנית בהם כמובא במשנה פרק קניין תורה {אבות פרק ו'}

וברמז כתיב "לדברך יחלתי"

{תהילים קיט קמז} לדברך כתיב עם י' לרמז על אות י' דמואבי ונקט דוד הלשון יחלתי דבזכותה הוכשר דוד ונעשה חיל וכדכתיב "זכור דבר לעבדך על אשר יחלתי" {שם מט} דתיבת יחלתי מלשון איש חיל הוא דוד שנקרא "איש ידע נגן איש חיל" {שמו"א טז} וכדאמרינן חיל גימטי מח כנגד ו' פעמים ח' בסוד ח' ווין במגילה הרומזים לדוד

וברמז כתיב "זכור דבר לעבדך על אשר יחלתי" {תהילים קיט מט} דתיבת

יחלתי מלשון חיל

הרומז לדוד שנקרא "איש ידע נגן איש חיל" {שמו"א טז} וכדאמרינן חיל גימטי מח כנגד ו' פעמים ח' בסוד ח' ווין החסרים במגילה הרומזים לדוד

ונפלאים הדברים דפסוק זה אמרו דוד במזמור קיט הערוך לפי אלפא ביתא בתמניא אפין ואמר אותו דוד אחר שסיים ו' אותיות מאלפא ביתא בפסוק מט דלאחר שקבל

וכלותיה ותשב" {רות א ו} וברמז תיבת
נשק דבק גימט' **תקון** בדיוק
 ודרשו רבותינו ז"ל במדרש שם על
גלית ואחיו שנפלו בידי **דוד** דגלית
 היה מבני **ערפה** כדכתיב "אלה ילדי
הרפה אשר יולדו" {שמואל כא טו}
 ואילו דוד היה מבני **רות** שדבקה
 בנעמי

דהנה בתחילה נקראת **ערפה** ואחר
 כך נקראת **הרפה** ומובא בספרי
 הקבלה שרות לקחה מערפה כל
 ניצוצות הקדושה שרות לקחה ממנה
 ניצוצות כמניין **אדני**

ולפיכך כאשר תחסר מערפה מניין
ס'ה יעלה מניינה **הרפה** וברמז
 באותיות המילוי דשם **אדני אלף**
דלת נון יוד תמצא גימט' **רות**
 ולפי שבתחילה התאמצה ערפה ללכת
 עם נעמי כדכתיב "שובנה בנותי למה
 תלכנה עימיי" {רות א יא}

דהנה מובא במדרש על הפסוק
"ותשאנה קולן ותבכנה" ר' ברכיה
 בשם ר' יצחק אמר **מ'** פסיעות
 הלכה ערפה עם חמותה ונתלה לבנה
ארבעים יום שנאמר "ויגש
 הפלשתי השכם והערב" {שמואל א יז}
 שנשאר גלית **בחיים** משך ארבעים
 יום שהיה מחרף ומגדף מערכות
 אלקים כל ימים אלו

ר' יודן בשם ר' יצחק אומר **ד'** מילין
 הלכה ערפה עם חמותה ועמדו ממנה
ד' גבורים שנאמר **"ארבעת** אלה
 יולדו לערפה" {שמואל א ב כא} ושם **סן**
מדון ישבי גלית

התואר **דחיל** גימט' **מח** אמר דוד
 על אשר **יחלתני**
 והנה פסוק **מט** מרמז על ז' שבועות
 דספירת העומר ובספירה אחרונה
מט היא **מלכות שבמלכות** כנגד
דוד דבכאן מסיים דוד תיקון
מואב גימט' **מט**

ומיד לאחר מכן בפסוק **נ'** כנגד יום
 חג השבועות יום ה**נ'** שבו נתנה גם
 תורה שבעל פה שעל ידה הוכשר דוד
 לבוא בקהל ה' כתיב **"כי אמרתך**
 חייתני" {תהילים קיט ג}

והמעין בפרק זה קיט הנקרא אלפא
 ביתא הערוך בתמניא אפין ימצא
 בכולו עניין זה שדוד פחד מהתורה
 שבכתב ומאידך שמח מאוד על תורה
 שבעל פה הנקראת אמרות

וזהו סוד דבקותה של רות כדכתיב
"ואתם הדבקים בה' אלקכם" סופי
 תיבות **פה** גימט' **מילה** וראשי
 תיבות **ח'** כנגד ימי **המילה** וברמז
ו-אתם הדבקים בה' אלקכם ראשי
 תיבות גימט' **ו -אהב** גימט' **ח'**
 הרומזים **לח' ווין** החסרים במגילה
 וסופי תיבות **פה** כמניין **פה**
 פסוקים שבמגילה

עוד מובא במדרש מגילה דכתיב
"ותשק ערפה לחמותה ורות
דבקה בה" {רות א יד} דהנה דרשו
 רבותינו ז"ל שם יבואו בני
הנשוקה ויפלו בידי בני **הדבוקה**
 שהיא רות

לפי שבאותו רגע הסתיים **תקון** פגם
 דבית אלימלך כדכתיב "ותקם היא

ואילו רות זכתה **לשמונה בני ישי** שהם ארבעה ארבעה הרמוזים בתיבת **דוד** אותיות **ד' ו- ד** דהנה מובא בספרי הקבלה **שרות** החסירה **מערפה** כמניין שם **אדני** לפיכך יכל **דוד** שהיה מזרעה של רות לנצח את גולית בשם **ה'** דהנה הכתוב מתאר את גלית שהיה גובהו **שש אמות וזרת** ולהב חניתו **ו' מאות** שקלים ברזל דהנה בצירוף מידותיו דגלית תמצא **שש מאות ושש** כמניין **רות** לפיכך **דוד** שהוא מזרעה של **רות** יכל להכניע את גלית ולהביא גאולה לעם ישראל וברמז **ישראל** בגימט' **541** ובצירוף **אדני** יעלה גמט' **רות** לפיכך **גלית** שהיה מחרף ומגדף מערכות ישראל נתבטל כוחו על ידי **דוד** שבא מכוחה של **רות** דהוא צירוף **ישראל** עם תיבת **אדני** ובכך הכניע את **גלית** שהיו מידותיו כמניין **רות** וברמז בועז נותן לרות **שש** שעורים כדכתיב "וימד לה **שש** שעורים" {רות ג טו} כנגד **גלית** שהיו מידותיו **"שש אמות וזרת"** {שמואל א יז} שבועז נתן הכח לזרעה של רות להכניע את **גלית** וברמז כדכתיב "וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת **וגלית** מרגלותיו" {רות ג ד} שנפל **גלית** חלל למרגלותיו של דוד שהיה מזרעה של רות וברמז בתיבת **"שכבת**

מרגלותיו" {רות ג ח} תמצא אותיות **שכב גלית מרות** וברמז כתיב אצל גלית "שש אמות **וזרת**" {שמו"א יז} תיבת **וזרת** אותיות **ז' רות** כמניין **תרי"ג** דהיינו שבזכותה של רות שהתגיירה וקבלה עליה **תרי"ג** מצוות עמדה לדוד להכניע את גלית לפיכך קורין מגילת רות בחג השבועות המרמזת על קבלת מצוות התורה דהנה **רות** גימט' **606** ובצירוף **7** מצוות בני נח הרי **תרי"ג** ונ"ל דזהו דאמר משה לה' "שלח נא **ביד** תשלח" {שמות ד יג} דהנה תיבת **ביד** הכוונה למשיח ראשי תיבות **דוד בן ישי** ותיבת **נא** בצירוף עם תיבת **יד** כדכתיב "שלח נא **ביד**" יעלה תיבת **אדני** הוא השם שפעלה רות על ידו להכין את כסא משיח בית דוד וברמז רות מוזכרת במגילה **י"ב** פעמים כנגד **יב** אותיות המילוי דשם **אדני** שהם כנגד **י"ב** השבטים בסוד **יב** צירופי שם **הוי"ה** וכדנקטה רות "אל תפגעי **בי**" {רות א טז} הכוונה **ליב** אותיות ואילו נעמי רמזה "כי יצאה בי **יד** ה'" {רות א יג} שהתכונה למידת הדין שפגעה בה וקשה א"כ מדוע נקטה לשון **הוי"ה** שהוא רחמים? אלא לפי שהיה בכוונתה לרמוז על תורה שבכתב שנכתב **הוי"ה** ונקרא **אדני** וכדכתיב "וה' **ענה בי**" {רות א כא} כלומר שהיה לה עינוי לפי

מלכות פה תורה שבעל פה קריין לה {תיקוני יז} ואיהו כתר עליון הוא כתר מלכות

דב' תורות נתנו בחג השבועות תורה שבכתב ותורה שבעל פה והנה תורה שבעל פה נקראת **מלכות** כנגד דוד שהיה במידת מלכות

ומניין **פה** הפסוקים במגילה רות בא לרמז על מלכות **פה** תורה שבעל פה שבזכות חכמים שדרשו את התורה "מואבי ולא מואבית" {יבמות עז.} שהיא התורה שבעל פה זכה דוד להכלל בכרם בית ישראל על ידי שרות המואביה התגיירה ונכנסה לכלל ישראל למרות שנאמר לא יבוא עמוני ומואבי בקהל ה'

לפיכך קורין רות בשבועות ללמדנו שתורה שבכתב ותורה שבעל פה אחת היא ואי אפשר לזה בלא זה שאחר שנמסרה התורה לחכמי הדור ניתן להם לדרוש כפי כח השגתן וכפי שהם פוסקין למטה כך פוסקין למעלה בשמים וזה אחד מיסודות מתן התורה

על כן נולד דוד סוד תורה שבעל פה בשבועות יום מתן תורה שבכתב כדי לקשור תורה שבכתב עם תורה שבעל פה ביחודא שלים

והנה מובא בדברי רז"ל שבעז היה ראוי להביא נשמת מחלון וכליון מזרעו וכמו שהביא יהודה מתמר את ער ואונן בפרץ וזרח {ילקוט ראובני פרי וישב} וכדכתיב במגילה "ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה **תמר**

ליהודה מן הזרע אשר יתן ה' לך מן הנערה הזאת" {רות ד יב}

וכמובא בזוה"ק שרוחו של מחלון היה מכשכש בקרבה של רות והוא שאמרו השכנות לנעמי אחר שילדה

התורה שבכתב דכתיב "לא יבוא מואבי בקהל ה'" שכולן בכלל זה אף הנקבות וא"כ אין רות כשרה לבוא בישראל

וברמז "וה' ענה **בי**" קרי **ב-י** היא אות **י** דמואבי דעדיין לא דרשינן **מואבי** ולא **מואבית**

ואילו רות פעלה בשם **אדני** שהוא כנגד תורה שבעל פה כנגד שם הוי"ה שנקרא אדני כנגד תושב"ע

וברמז כדכתיב "ועתה יגדל **נא** כח **אדני** כאשר **דברת**" {במדבר יד יז} דתיבת **דברת** גימט' **רות** וכתוב אצל בועז "ותאמר אמצא חן בעיניך **אדני**" {רות ב יג}

דשם **אדני** רומז על תורה שבעל פה ופעלה בו רות לפי שבזכות התורה שבעל פה הוכשרה לבוא בקהל ה' והנה באותיות המילוי דשם **אדני** כזה **אלף דלת נון יוד** תמצא גימט' **רות**

וזו היתה בחינת מעמד הר סיני בחג השבועות במה שאמרו ישראל "כל הדברים אשר **דבר** **יה** נעשה"

{שמות כד ג} ראשי תיבות **אדני** וכנגד תורה שבעל פה תמצא במגילת רות **פה** פסוקים כמניין **בועז** ועל דרך רמז במה שקורין המגילה בחג השבועות הנה תיבת **בועז** אותיות **בו עוז** ואין **עוז** אלה תורה שנאמר "ה' **עוז** לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום" {תהילים כט}

ומניין **פה** הפסוקים שבמגילה גימט' **מילה** ועל דרך מה שאמר אליהו יסוד סיומא דגופא אות ברית

רות את בנה עובד "והיה לך
למשיב נפש" {רות ד טז} דבא
 לרמוז שחזר **מחלון** בגלגול וברמוז
בן עובד גימט' **מחלון**
 וכתב האר"י הקדוש שברות היתה
 מגולגלת נשמת **תמר** וברמוז כדכתיב
 "הוגד לי כל אשר עשית" {רות ב יא}
 וכתב "אלהי ישראל אשר
 באת" {רות ב יב} סופי תיבות גימט'
תמר וכדשאל בועז את רות "מי
 את? **ותאמר** אנכי רות אמתך
 ופרשת כנפיך על אמתך כי **גאל**
 אתה" {רות ג ט}

דהנה רמוז בתיבת **ותאמר** אותיות
ואני תמר ותיבת **גאל** כתיב חסר
 ו' גימט' **דל** כנגד ההפרש שבין
 תיבת **תמר** לבין **רות** שהוא גימט'
דל וכדכתיב "מקימי מעפר **דל**"
 וברמוז כתיב "וגאל את ממכר אחיו"
 {ויקרא כה כה} את ממכר אחיו סופי
 תיבות **רות** וכתב **וגאל** גימט' **מ'**
 כנגד רות שהיתה בת **מ'** שנה
 ובצירוף עם תיבת **רות** יעלה תיבת
ותמר וראשי תיבות הפסוק גימט'
חיל כנגד מניין **ח ווין** החסרים
 במגילה הרומזים ל**דוד** שנקרא גבור
חיל כדפירשתי לעיל

וכדאיתא בזוה"ק שרוחו של **מחלון**
 היתה מכשכשת בקרבה של **רות**
 שחזר **מחלון** גלגול בנשמת **עובד**
 אבי **ישי** אבי **דוד** וכבקשת נעמי
 בתפילתה "ותאמר לה נעמי חמותה
 בתי הלא אבקש לך **מנוח** אשר ייטב

לך" {רות ג א} תיבת **לך מנוח** אותיות
כמחלון
 לפיכך כאשר ילדה רות יחסו את הבן
 הנולד לנעמי כדכתיב "יולד בן לנעמי
 ותקראנה שמו **עובד**" {רות ד טז} וברמוז
בן עובד גימט' **מחלון** ותיבת
עובד ראשי תיבות **בן דוד** עבדך
 ובתוכו אות **ו** הוא **דוד** הרמוז
 באות **ו** כנודע

ועובד גלגול **מחלון** אותיות **לנו**-
מח גימט' **חיל** הוא **דוד** שנקרא
 איש **חיל** היוצא **ממחלון** בחינת **ח'**
ווין כנודע

דהנה **דוד** מתגלה במגילה בסוד **הו**
 הרומז למשיח המתגלה באלף
 ה**שישי** וכדאמרה רות לבועז
 "מדוע מצאתי" {רות ב י} דרמזה רות
 לבועז על **דוד** שנמצא בתוכה בסוד
 האות **ו**

דתיבת **מדוע** ראשי תיבות **מצאתי**
דוד עבדי והו רומזת ל**דוד** וכתב
 "מצאתי **דוד** עבדי" הנה תיבת
עבדי ראשי תיבות **עובד** בועז **דוד**
ישי שמהם יוצא משיח

וכמובא במדרש שהמלאכים האיצו
 בלוט "קום קח את אשתך ואת שתי
 בנותיך **הנמצאות** וגו'" {בראשית יט
 טו} הנה המילה **הנמצאות**
 מתייחסת לרות המואביה ולנעמה
 העמונית כדכתיב "מצאתי **דוד**
 עבדי" {תהילים פט כט} איפה מצאתי?
 בסדום {בר"ר לך לך פרשה מ}
 וברמוז כדכתיב "ויחזיקו האנשים
 בידו וביד אשתו וביד שתי

בנותיו" (בראשית יט טז) סופי תיבות

דוד

וכמו שדרש רבא מאי דכתיב "אז אמרתי הנה באתי במגילת ספר כתוב עלי" (תהילים מ ח) אמר דוד אני אמרתי עד עתה באתי ולא ידעתי שבמגילת ספר דהיינו בתורה כתוב עלי עוד מימי אברהם (יבמות עז.).

והנה מובא בזוה"ק אלימלך דא נשמתא לנשמתא נעמי דא נשמה מחלון דא רוחא קדישא רות דא נפש קדישא כליון דא רוחא דבעירא" (זוהר לך לך פ:) וכן הוא בתיקוני הזוהר הקדוש (עה ב) אלימלך דא י' נעמי דא

ה' מחלון ו' רות בה אתדבקה ה'

והנה אותיות ההין רומזים לבחינת התורה שבכתב ואות ו' רומזת לתושבי"ע וכמובא בזוה"ק נעמי דא תורה שבכתב דא היא נעימו דאורייתא

לפיכך ה' דברות אחרונות שבמשנה תורה הם בו' החיבור כנגד ה' חומשי תורה וו' סדרי משנה

ונראה לומר בכוונת הזוה"ק שכתב דרוחו של מחלון היתה מכשכשת בקרבה של רות שהוא כנגד אות ו' הרומזת לתושבי"ע שיצא בחינה זו מתוך רות שהיתה בבחינת תורה שבכתב ועל ידי שהתגיירה נעשה פה חיבור בין תורה שבכתב לתורה שבעל פה

לפיכך כאשר גאל בועז את רות כתיב "הגידה לי ואדעה כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך" (רות ד ד) כתיב אדע חסר ה' הרומזת לתורה שבכתב

והנה כאשר הגואל מסרב פן ישחית

נחלתו כתיב "ויאמר הגאל לא אוכל לגאול" (רות ד ו) בתיבת לגאול אות ו' יתירה היא אות ו' של מחלון שהיה בתוך רות הרומזת לתורה שבעל פה

ופעלה רות להשלים את שמו של קוב"ה שלים שהרי כעת הוא בבחינת יה כדכתיב "כי יד על כס יה" (שמות יז) שעל ידי חיבור תורה שבכתב עם תושבי"ע ייחדה רות אותיות יה בזה ונהיה שם ה' שלם ודא הוא כללא דשמא קדישא (זוה"ק ח"ג קיג)

רות זוכה בדוד שלמה ומשיח

לפיכך זכתה רות ויצא ממנה דוד ושלמה דוד על שום שרווה את הקב"ה בשירות ותשבחות על ידי ספר התהילים שחיבר (ילקוט תהילים רמז) ונהיה רגל רביעית במרכבה כדכתיב "כי יד על כס יה" (שמות יז)

תיבת יד גימט' דוד - על כס שנהיה חלק מכסא המרכבה ו"כס יה" הכוונה לשלמה גימט' קטנה

יה שבנה כסא לה' בבית המקדש וכמובא במדרש עה"פ "גם צפור מצא לה בית ודרור קן לה" (תהילים פד ד) שהכוונה לדוד שכינה עצמו צפור דרור על שום שהיה נרדף כל חייו כהצפור הזה ומעיד דוד שמצא לו בית למעלה להיות רגל רביעית

במרכבה בזכות "קן לה" הן קן מזמורי התהילים שחיבר דוד לתועלת כלל ישראל

שזכה דוד להיות רגל רביעית במרכבה לפי שהיה דוד רביעי מרות וכמובא בזוה"ק "ותעמוד

מלדת" {בראשית כט לה} בלידת יהודה שמהלידה הזאת היה עמידה להכסא שנעשו משלש רגליים ארבע רגליים לכסא {זוה"ק ויצא} ועל זה התפללה נעמי כאשר עדיין לא הוכשרו מואביות בישראל וממילא נעצרה מלכות בית דוד והציל את לוט מסדום וברמוז כדכתיב "ויחזיקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו" {בראשית יט טז} ס"ת **דוד** וכתוב "בן המלך ימלוך כאשר דבר יה' על בני דוד" {דברי הימים ב כג ג} ראשי תיבות **עבדי דוד** וכדברי הזוה"ק "ותעמוד **מלדת**" שהעמיד את בית **דוד** הרמוז באותיות **מדלת** היא אות **ד** דבשם **יהודה** שתמצא בו שם **הוי"ה** בתוספת אות **ד** כנגד **דוד** שהיה **רגל רביעית** במרכבה לפיכך כל החולק על מלכות בית דוד כחולק על השכינה וברמוז כדכתיב "זכור **דבר** לעבדך" {תהילים קיט מט} תיבת **דבר** ראשי תיבות **דוד** **ברגל רביעית** וכתוב "**דבר** בארץ יורש **עצר**" {שופטים יח ו} ס"ת **עבדי** כדכתיב מצאתי דוד **עבדי** דנמצא דוד בזכות מסירותה של **רות** כמו שנאמר ו"רות דבקה בה" {רות יד} ראשי תיבות **דבר** וכמו שאמרה לה נעמי "שבי בתי עד אשר תדעין איך יפול **דבר** כי לא ישקוט האיש כי **אם** כילה **הדבר** היום" {רות ג יח} דהנה תיבת **אם**

רומזת לגאולה על ידי אליהו משיח ראשי תיבות **אם** ולפי שבתחילה עדיין לא היתה ההלכה ברורה בעניין מואביות לפיכך תיבת **אם** שאמר בועז בפסוק "ועתה כי אמנם כי **אם** גואל אנכי" {רות ג יב} נכתבה במגילה אך לא נקראת ועכשיו לאחר שהובררה ההלכה על ידי גאולת רות נולד ניצוץ משיח כתיב וקרי "כי **אם** כילה הדבר" וזכתה לזה רות בזכות שפעלה בתיקון שם **אדני** שעולה גימט' **כילה** וכתוב **הדבר** לשון דבור דנכתב **הוי"ה** ונקרא **אדני** כנגד דבור חז"ל מואבי ולא מואבית ולפי שדבקה בעם ישראל ובה' אלקיו כדכתיב "ורות דבקה **בה**" תיבת **בה** הכוונה באות **ה'** הרומזת לה' חומשי תורה ובצירוף **ה** עם אותיות **רות** תעלה תיבת **תורה** לפיכך קורין מגילת רות בחג מתן תורה וזהו שברך בועז את רות "תהיה משכורתך **שלמה** מעם ה' אלקי ישראל" {רות ב יב} תיבת **שלמה** אותיות **שלם ה'** או אותיות **של מה** גימט' **הוי"ה** במילוי אלפין על שפעלה להשלים שם **הוי"ה** וכדכתיב "ישלם ה' פעלך" {שם} ונראה שלפי שרות פעלה בתיקון שם **אדני** שהוא רחמים גמורים על ידי דבקותה בה' לפיכך נבחרה להיות ה**שער** ממנו תמשך הקדושה וניצוץ משיח וברמוז תיבת **רות** עם **אדני** גימט' **תרעא** שהוא **שער**

וברמוז תיבת **אדנ'י עם המילוי** גם כן גימטי **תרעא** לכן כל עניין גאולת רות על ידי בועז היתה **בשער** וכדכתיב "כי יודע כל **שער עמי** כי אשת חיל את" {רות גיב} ובזכות הדרשה דאות **י' הנמצאת** בשער בסוד שם **יושב** משיח שהוא בשער בבחינת תקופת "קציר **שערים**" אותיות **שער י מ** לרמוז על **י' דמואבי** ואות **מ** דמשיח

וכדאמר בועז לרות "מי את"? שרמוז לה על אותיות **מי** הנמצאים בה ושמהם יוצא משיח וכדאמר לה "כי יודע כל **שער עמי**" תיבת **עמי** אותיות **עם מי** וברמוז שמות משיח **שילו שילה** גימטי **כתרעא**

וכדכתיב "כי **אמרתך** החייתני" {תהילים קיט נ} תיבת **אמרתך** בצירוף **י' גימטי** **תרעא** ותיבת **כי אמרתך** גימטי **שילו שילה** כנגד משיח

לפיכך "ויאמרו כל העם אשר **בשער** והזקנים וגו' כרחל ולאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה **חיל**" {רות ד יא} וגאל בועז את רות בשער עירו "בקהל **עם** ובמושב **זקנים**" {תהילים קז לב} ראשי תיבות **בועז** וכדכתיב "ויירש זרעך את **שער** אויביו" {בראשית כד ס} סופי תיבות **רות**

עוד זכתה רות ויצא ממנה **שלמה** המלך שבנה הכסא לשכינה הוא בית המקדש וברמוז כדכתיב "כי יד על

ולפי שפעלה רות בשלמות **שם ה'** זכתה ל"ותהיה משכורתך **שלמה** מעם ה'" {רות ב יב} **שלמה** אותיות **שלמה** שבנה בית המקדש ואף זכתה והאריכה ימים ארוכים ולחזות בשלמה שעשה לה כסא בחצר המקדש כדכתיב "וישם כסא **לאם המלך** ותשב לימינו" {מלכים א ב יט} ואמרו רבותינו לאמה של מלכות היא **רות** {ב"ב צא}

ונראה בזה לישב הקושי במה שאמרה רות לנעמי "גם כי אמר אלי עם **הנערים** אשר לי תדבקין" {רות ב כא} דמדוע שנתה מהלשון שאמר לה בועז "וכה תדבקין עם **נערותי**" {רות ב ח} ועוד איך בועז הצדיק יאמר

לה כך דבר שאינו מדרכי הצניעות? ולכן תקנה אותה נעמי באומרה כדכתיב "ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותיו" {רות ב כב}

ונראה לומר שרצתה רות לרמוז לנעמי על **שני הנערים** היוצאים ממנה הלא הם **דוד ושלמה** שנקראו נערים דוד כדכתיב "בן מי אתה **הנער** ויאמר דוד בן עבדך ישי בית הלחמי" {שמו"א יז נח} וכתוב "נער הייתי גם זקנתי" {תהילים לו כה}

ובשלמה כתיב "ויאמר דוד שלמה בני **נער** ורך" {דברי הימים א יב} ולזה התכוונה רות כשאמרה "**הנערים אשר לי** תדבקין" דייק **אשר לי** דהיינו היוצאים ממני שהיתה בוטחת בה' שתוכשר ותותר לבוא בקהל ה' ויצא לאור דינה וברמוז נפלא תיבת "**הנערים**" (375) גימט' שלמה (375)

ואילו נעמי חששה שמא לא תותר רות לבוא בקהל ה' ואז תפסיד את נשמות ישי דוד ושלמה כדאמרה "וה' ענה בי ו**שדי** הרע לי" {רות א כא} תיבת **שדי** ראשי תיבות **שלמה דוד ישי** וכדנקטה נעמי בתחילה הלשון "כי יצאה **בי יד** ה" {רות א יג} ואחר כך נקטה "וה' ענה בי" {רות א כא} אותיות **עבדי** הרומזים **לבוז עובד ישי דוד** שהיו במידת הדין אך לאחר שהותרו מואביות בישראל והוכשרה רות וזרעה כתיב "**ותשב נעמי ורות** כלתה עמה **השבה משדי** מואב" {רות א כב} לכאורה כפל לשון יש כאן שהרי כבר נאמר בתחילה "ותשב **משדי** מואב" ועוד קשה למה שינה לשון הכתוב "**משדי** מואב" באות **י'** לאחר שכתב בתחילה "**שדה** מואב" ?

ונראה דבא לרמוז על **השבה** אחרת ממואב והם **שלמה דוד ישי** ראשי תיבות **שדי** מזרעה של רות המואביה שהותרה בישראל וכדכתיב "והיה לך **למשיב נפש** ולכלכל את שיבתך" {רות ד טו}

וכתיב פעם **שדה** באות **ה** ופעם כתיב **שדי** עם אות **י'** שבזכות ב' אותיות אלו זכתה רות להכלל בבית ישראל אות **ה'** הרומזת לה' חומשי תורה וכדכתיב "ורות דבקה ב-**ה**"

ואות **י'** דמואבי ולא **מואבית** והנה בהכנה זו דלידת משיח פעלו **נעמי ורות** יחד וברמוז כדכתיב "ערכתני **נר** למשיחי" {תהילים קלב יז} תיבת **נר** גימט' **נעמי ורות** וברמוז תיבת **נר** עם המילוי כזה **נון רש** גימט' **רות**

כדכתיב "ראה עניי **ועמלי**" {תהילים כה יח} תיבת **ועמלי** בצירוף עם **י'** יעלה כמניין **נעמי** ותיבת **עמלי** אותיות **עמל י'** שעמלה נעמי בבקשתה לפני ה' להכשיר את רות המואביה בזכות אות **י'** דמואבי ולא **מואבית** ובכך תהיה גאולה לכל בית דוד ולזרעו אחריו עד משיח לפי שעדיין לא נפסקה ההלכה דמואבי ולא מואבית כדכתיב "אין אומר ואין דברים בלי נשמע קולם" {תהילים יט ד} סופי תיבות **נעמי** שהיו בתי הדין חלוקים בזה לפיכך אמרה "אל תקראנה לי נעמי קראנה לי **מרא**" {רות א כ} **מרא** עם **א'** בסופה להיפך **מאמר** שהוא רחמים לפי ששלטה בה מידת הדין ולא היתה כמו **רות** בבחינת **תרעא** שהוא גימט' **אדני** עם **המילוי** שהוא **רחמים** וכמניין **רות** בצירוף **אדני**

וכתיב "נעניתי **עד** מאוד **יה'** חייני **כדבריך**" {תהילים קיט קז} ראשי

תיבות נעמי

לפיכך צייתה נעמי את רות ללכת **לגרן** שמשם תצמח גאולתן על ידי בועז כדכתיב "ועתה הלא בועז מודעתנו אשר היית את נערותיו הנה הוא זורה את **גרן**" {רות גב} סופי

תיבות רות

וכדכתיב "וירדתי **הגרן**" {רות ג ג} כתיב וירדתי וקרי **וירדת** בלי **י'** כנגד אות **י'** דמואבי ולא מואבית ורמזה נעמי בתיבת **גרן** ראשי תיבות גאולת רות נעמי

ובזה יש לישיב במה שקשה במה שדרשו רבותינו ז"ל במדרש "ישלם פעלך" שנתגיירת ותהא משכורתך שלמה" על אשר מהרת לחסות ופירש רש"י שמיהרת לחסות ולא אחרת **וקשה** שהרי ישבה בארץ מואב עשר שנים ושהתה מלהתגיייר כדכתיב "וישבו שם כעשר שנים" {רות אד}

ויש לישיב על פי הפסוק "ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום" ודרשינן שאם היתה באה אתמול שלשום לא היינו מקבלים אותה לפי שלא נתחדשה עדיין ההלכה של מואבי ולא מואבית

אבל ברגע שנתחדשה ההלכה דמואבי ולא מואבית הזדרזה רות להתגיייר ולבוא בקהל ה' ולא אחרה לפיכך מה ששהתה **י'** שנים במואב זה לפי שעדיין לא נתחדשה ההלכה של מואבי ולא מואבית

וכדאמר ר' אליעזר בועז עשה את שלו ורות עשתה את שלה ונעמי

והנה רק אחר שנגאלה **רות** חזרה לדבוק בה מידת הרחמים וחזרו שכנותיה לקרא לה נעמי "ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך ה' אשר לא השבית לך גואל היום וגוי והיה לך **למשיב נפש**" {רות ד טו}

וברמזו ההפרש בין **מרא** לבין **תרעא** שהוא שם **אדני** עם **המילוי** הוא גימט' **נפש**

וזהו שאמרו לה והיה לך **למשיב נפש** דכעת היא במידת רחמים גמורים

וברמזו תיבת **והיה** אותיות **הוי'** שהוא רחמים **והוי'** בצירוף תיבת **לך** יעלה כמניין **עבד** הוא **דוד** הנקרא **דוד עבדי** ור"ת כל הפסוק "והיה לך **למשיב נפש**" גימט' **קכו** שהוא גימט' **אדני** בריבוע כזה **אד אדנ אדני**

ושמע ה' לתפילת דנעמי ושמאל ובית דינו הכריעו בדבר דגזירת "לא **יבא מואבי בקהל ה'**" היא רק על הזכרים ולא על הנקבות וכדרשינן **מואבי ולא מואבית**

כדכתיב "נודע **יה'** משפט **עשה**" {שם ט יז} וכתיב "עדות **יה'** נאמנה **מחכימת פתי**" {שם יט ח} ששמע ה' קול צעקתה כדכתיב "אותם זכר לא שכח צעקת **עניים**" {שם ט יג} כתיב **עניים** אותיות **נעמי י**

שזכתה נעמי להשיב נפש רות וזרעה ליהדות וכל היוצא ממנה עד משיח בן דוד כדכתיב "והיה לך **למשיב נפש**" {רות ד טו} וברמזו כדכתיב "משיבת **נפש** עדות **יה'**" {שם יט ח}

עשתה את שלה אמר הקב"ה אף אני
אעשה את שלי {רות רבה פרשה ז} הנה
תיבות שלו שלה שלה שלי סופי
תיבות הוי"ה ואותיות שילו
שילה

כנגד משיח בן דוד הנקרא בשם
שילו כדכתיב "עד כי יבא
שילו" {בראשית מט י} כתיב שילה
וקרי שילו וכדמצינו בשם יהודה
שיש בו שם הוי"ה בתוספת ד'
הרומזת לדוד לפיכך כל החולק על
מלכות בית דוד כחולק על השכינה